

SKINNVOTTEN

et eventyr fra Ukraina

РУКАВИЧКА

українська народна казка

Жив та був собі дід. Одного зимового дня ішов він
лісом, а за ним бігла собачка.

Det var en gang en gammel mann.

En kald vinterdag gikk han tur med hunden sin gjennom skogen.

Та й загубив дід рукавичку у снігу. Ішов та ішов він далі лісом
навіть не помічаючи, що загубив рукавичку.

Plutselig mistet den gamle mannen den ene votten sin i snøen.
Han gikk videre uten å merke at han hadde mistet votten.

ukrainsk / norsk bokmål

Аж ось по обіді прибігла мишка. Шусть в рукавичку та й
пропищала:

- Це буде мій дім на цю ніч.

Utpå ettermiddagen kom en mus pilende.

Den smatt inn i votten og pep:

- Dette skal være huset mitt i natt.

Аж незабаром маленька жабка приплигала до рукавички та й запитала:

- А хто-хто в цій рукавичці живе?

- Мишка-шкряботушка. А ти хто?

- Жабка-скрекотушка. Можна я житиму з тобою?

-Заходь.

Etter en stund kom det en liten frosk hoppende bort til votten. Frosken spurte:

- Hvem er det som bor i denne votten her?

- Pilemus Silkehår. Og hvem er du?

- Friskefrosk Langelår. Kan jeg få bo sammen med deg?

- Ja da, bare kom inn.

Та коли зайшло сонечко, прибiг зайчик стрибаючи. Він зупинився перед рукавичкою та й запитав:

- А хто-хто в цiй рукавичцi живе?
- Мишка-шкряботушка, Жабка-скрекотушка. А ти хто?
- А я - Зайчик-побiгайчик. Можна я житиму з вами?
- Заходь.

Da sola holdt på å gå ned, kom det en hare hoppende.

Den stanset foran votten og spurte:

- Hvem er det som bor i denne votten her?
- Pilemus Silkehår og Friskefrosk Langelår, og hvem er du?
- Jeg er Haremann Hopsadans, får jeg lov å bo sammen med dere?
- Ja da, kom inn.

Hjem kjære hjem

От їх уже троє у рукавичці. і дуже тепло їм там було.

Ввечері прибігла лисичка крадькома. Зупинилася вона біля рукавички та й запитала:

- А хто-хто в цій рукавичці живе?

- Мишка-шкряботушка, Жабка-скрекотушка та Зайчик-побігайчик. А ти хто?

- А я - Лисичка-сестричка. Можна я житиму з вами?

- Заходь.

Nå var det tre dyr som bodde i votten, og det ble veldig varmt. Utpå kvelden kom en rev luskende.

Den stanset ved votten og spurte:

- Hvem er det som bor i denne votten her?

- Pilemus Silkehår og Friskefrosk Langelår og Haremann Hopsadans. Hvem er du?

- Jeg er Revemor Silkesvans. Kan jeg få bo sammen med dere?

- Ja da, bare kom inn.

ukrainsk / norsk bokmål

От їх уже четверо у рукавичці поглядало на ліс. Аж ось вовк суне снігом.

Зупинився він біля рукавички та й запитав:

- А хто-хто в цій рукавичці живе?

- Мишка-шкряботушка, Жабка-скрекотушка, Зайчик-побігайчик та Лисичка-сестричка. А ти хто?

- А я - Вовчик-братик. Можна я житиму з вами?

- Заходь.

Заліз вовк у рукавичку та стало їх вже п'ятеро там.

Nå satt det fire dyr i votten og tittet ut i skogen. Plutselig kom en ulv labbene gjennom snøen. Ulven stanset ved votten og spurte:

- Hvem er det som bor her?

- Det er Pilemus Silkehår, Friskefrosk Langelår, Haremann Hopsadans og Revemor Silkesvans, men hvem er du?

- Jeg er Ulven Aldrimett. La meg få bo hos dere.

- Ja da, kom inn.

Ulven smøg seg inn i votten, og nå var de fem dyr der inne.

Та незабаром дикий кабан пробіг повз
рукавичку. Зупинився він та й запитав

- А хто-хто в цій рукавичці живе?
- Мишка-шкряботушка, Жабка-скрекотушка, Зайчик-побігайчик, Лисичка-сестричка та Вовчик-братик. А ти хто?
- А я - Кабан-іклан. Чи не можна мені також жити в рукавичці?
- Якщо ти не надто великий,
- Та ні, я зроблюсь таким маленьким,
як тільки зможу, лише пустіть.
- Та залідай вже.

Etter en stund kom det et villsvin
tuslende forbi.

Det stanset og spurte:

- Hvem bor i denne votten?
- Pilemus Silkehår, Friskefrosk Langelår,
Haremann Hopsadans, Revemor
Silkesvans og Ulven Aldrimett, men
hvem er du?
- Jeg er Villsvinet Trynebrett. Kan ikke
jeg også få bo i votten?
- Hvis du ikke er for tykk, så.
- Å nei da, jeg skal gjøre meg så liten
jeg kan.
- Ja, kom bare inn.

От їх уже шестеро у рукавичці сидить,
і їм так тісно, що й поворушитися
важко. Та раптом затріщали кущі, і
виліз ведмідь:

-А хто-хто в цій рукавичці живе?

-Мишка-шкряботушка, Жабка-
скрекотушка, Зайчик-побігайчик,
Лисичка-сестричка, Вовчик-братик та
Кабан-іклан. А ти хто?

- А я - Ведмідь-набрідь . Чи можна
мені також жити разом з вами?

- Куди ми тебе пустимо, коли й так
тісно?

- А ви притисніться один до одного. Та
якось будемо.

Nå satt det seks dyr i votten, og det var veldig
trangt, de kunne nesten ikke røre seg.

Da knakk det i en kvist, og så kom en bjørn
labbene.

- Hvem bor i denne votten her? brummet
bjørnen.

- Pilemus Silkehår, Friskefrosk Langelår,
Haremann Hopsadans, Revemor Silkesvans,
Ulven Aldrimett og Villsvinet Trynebrett, men
hvem er du?

- Jeg er Bamsefar Labbdiger, kan jeg få bo
sammen med dere?

- Vi kan ikke la deg komme inn, vi har ingen
plass.

- Å jo da, trykk dere sammen, så går det nok.

І тут заліз ведмідь у рукавицю , та так що рукавичка
мало не розірвалася, оскільки їх уже семеро там
стало жити.

Og så krøp bjørnen inn i votten, det knaket i alle sømmene, for nå var
det syv dyr som bodde der.

Hjem, kjære hjem

Коли дід помітив, що він загубив рукавичку, повернувся він із собачкою назад, щоб пошукати рукавичку. А собачка попереду бігла, та й помітила, що рукавичка рухається у снігу наче як жива.

I mellomtiden oppdaget den gamle mannen at han hadde mistet votten sin. Derfor gikk han og hunden tilbake for å lete etter den. Hunden løp foran, og fikk se votten som rørte seg i snøen, akkurat som om den var levende.

Собачка почала тоді гавкати: «Гав-гав-гав!»

Всі звірі як вирвалися з рукавички,— так усі й порозбігалися лісом.

Da begynte hunden å bjeffe: «Voff, voff, voff.»

Alle dyrene sprang ut av votten og ble borte i skogen.

Надів дід рукавичку та не зміг зрозуміти, чому воно так добре
та тепло всередині в рукавичці, хоча вона лежала так довго в
снігу .

Den gamle mannen tok på seg votten sin, og han kunne ikke skjønne at den
var så god og varm inni, når den hadde ligget i snøen så lenge.

ukrainsk / norsk bokmål

Ось і казочці кінець, а хто слухав — молодець

Snipp snapp snute, eventyret er ute.

Eventyret «Skinnvotten» kommer fra Ukraina og er gjendiktet av Alf Prøysen.

Tekst og illustrasjoner: tilrettelagt og oversatt av
Nasjonalt senter for flerkulturell opplæring